

IN MEMORIAM FRAN RAMOVŠ

16. septembra 1952 je umrl akademik prof. dr. Fran Ramovš, predsednik Slovenske akademije znanosti in umetnosti.

Rojen je bil 14. septembra leta 1890 v Ljubljani. Po dokončanih študijah leta 1914 v Gradcu je postal leta 1918 privatni docent na graški univerzi. Po vrnitvi v domovino je leta 1919 postal redni profesor na novo ustanovljeni slovenski univerzi v Ljubljani. Ko je bila ustanovljena Akademija znanosti in umetnosti v Ljubljani leta 1938, je bil imenovan za njenega rednega člana. Bil je prvi načelnik filozofsko-filološko-historičnega razreda. Leta 1942 je postal glavni tajnik Akademije. Leta 1950 je bil izvoljen za predsednika Akademije po smrti dotedanjega predsednika prof. dr. Franceta Kidriča.

Prof. dr. Fran Ramovš slovi v znanstvenem svetu kot eden največjih slavistov. Njegovo delo je bilo prvenstveno usmerjeno v raziskovanje slovenskega jezika. Cela vrsta razprav in del, kakor so: Dialektološka karta slovenskega jezika (1931), Historična gramatika slovenskega jezika, II, VII, Kratka zgodovina slovenskega jezika (1936), Slovenski pravopis (1935) i. dr. pričajo o njegovem plodnem delu in bogati zapuščini, ki nam jo je zapustil.

Kot lingvist je bil prof. dr. Fran Ramovš ozko povezan tudi z arheologijo. Čeprav nimamo nobenih arheoloških razprav izpod njegovega peresa, je vendar bil z arheologiji v najožjih stikih in proučeval in ocenjeval njihove rezultate. Kot glavni tajnik Slovenske akademije znanosti in umetnosti je vedno tako moralno kot materialno podpiral arheološka dela. Skupaj s predsednikom Slovenske akademije prof. dr. Francetom Kidričem sta leta 1946 ustanovila Arheološko komisijo pri Slovenski akademiji, katere član je bil tudi dr. Ramovš, dokler je komisija obstala. Ko pa je bila namesto nje ustanovljena Arheološka sekcija, ki je bila priključena Zgodovinskemu inštitutu, je dr. Fran Ramovš še z večjo požrtvovalnostjo podpiral vsa arheološka dela in še z večjim zanimanjem sledil vsem novim rezultatom. Uspehe, ki jih je žela in ki jih žanje arheologija v Sloveniji po osvoboditvi, je v veliki meri pripisati nesebični požrtvovalnosti prof. dr. Frana Ramovša.